

[Korsgaard.]

været af den Opfattelse, at hvor det gælder Nationens Bestaaen, maa man, saa vidt det for et lille Samfund er muligt, skaffe de Penge, der skal til. (Afbrydelse). Jeg kunde ikke høre det ærede Medlems Afbrydelse. (J. P. Nielsen: Kapitalisterne). Jeg ved ikke, om det danske Samfund alene er et Samfund for Kapitalister, saa maa der da være ikke saa helt faa af dem. Jeg har endda det Indtryk, at man nu fra socialdemokratisk Side er ved at have fundet ud af, at Socialdemokrater ogsaa kunde have Grund til at være nationale, saa jeg forstaar slet ikke det ærede Medlems Afbrydelse.

De 18 000 Kr. til Nationalmuseet er jo kommet, siger den højtærede Finansminister. Ja, det kan jo være saa urimeligt, det Fedteri, der kan udvises over for Smaabeløb, at Fedteriet maa fejles til Side, og det nævnte Tilfælde var nu vanvittig urimeligt, men vi ved jo alle, at saavel den nuværende højtærede Finansminister som den tidligere, Hr. Bramsnæs, havde svære Lovord paa sig, fordi de var saa forfærdelig sparsommelige, men vel at mærke med Skillingen, aldrig med store Beløb. Det er jo højkomisk at tænke sig Hr. Bramsnæs siddende her og holde igen paa nogle faa Tusind Kroner og glat væk gaa med til sociale Udgifter, til snart sagt 100 Mill. Kr. mere end tidligere. Det er da kun komisk at gøre den Slags Ting og saa fremhæve sig som værende virkelig økonomisk indstillet. Nej, som jeg altid har sagt, man kan være sikker paa, at Socialdemokratiet, naar de faar Penge i Kassen, ogsaa faar dem ud igen, og hvad enten den nuværende højtærede Justitsminister sidder i Socialministeriet eller i Justitsministeriet, nærer jeg ikke Tvivl om, at han vil formaa at faa en hel Del Penge givet ud.

Jeg noterer mig med en vis Skræk, at den højtærede Finansminister siger, at han sysler med en ny Arveafgiftslov. Man kan være inderlig sikker paa, at det betyder en Forhøjelse. Men jeg ender, som jeg begyndte: Socialdemokratiet bør for Landets Skyld have saa faa Penge som muligt, fordi de giver dem i hvert Fald ud og noget mere til, saa vi altid kan vente os nye Skatter.

Gustav Pedersen: Jeg synes nok, at der er nogen Grund til at være forbavset over, at det i Forhold til selve Finansloven ringe Beløb, her er Tale om, skal give Anledning til disse stærke Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det ærede Medlem talte igen om, at den højtærede

Finansminister saavel som hans Forgænger var sparsommelige paa de smaa Poster, men ikke paa de store. Jeg maa her understrege, at de store Poster paa Finansloven er dem, der er fastlagt i Henhold til Lov. Dér, hvor Finansministerens almindelige Administration begynder, forekommer jo i Regelen de mange smaa Poster, der tilsammen giver ret store Poster, ligesom ogsaa de meget store Poster paa Finansloven er en Samling af mindre Poster. Jeg tror, jeg tør sige, at hvor det drejer sig om sund Sparsommelighed, vil den socialdemokratiske Regering fuldt ud kunne staa Maal med enhver tidligere Regering; jeg vil endda vove at paa-staa: være et Nummer foran.

Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard saa talte om, at vi er Modstandere af privat Virksomhed og overhovedet ikke kender til Økonomi, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at Hovedparten af Udgifterne paa Socialloven har sin Oprindelse i, at den saakaldte private Økonomi ikke har kunnet klare Samfundsforholdene, saaledes som de burde klares. Der er jo ingen, der med Skygge af Ret kan paastaa, at der gennem disse Udgiftslove ydes Beløb, som i nogen Maade er Udtryk for Ødslen med Penge, eller at de Beløb, som gives bort, blot er en Smule ud over det allermest nødtørftige for den paa-gældende, og naar det er Tilfældet, saa maa Ansvaret for, at disse Udgifter er nødvendige, fuldt saa vel ligge paa den saakaldte private Økonomi som paa Regeringen og Lovgivningsmagten.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, ikke fordi jeg i og for sig synes, at dette Lovforslag er en storpolitisk Diskussion værd, men fordi jeg dog mener, at naar Forholdene er saadan, at disse Penge er nødvendige til Fremskaffelse af en sund Balance, saa er der faa af vore Indtægtslove, der er Udtryk for en mere rimelig Maade at tage Pengene paa end denne Lov.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen fik Lejlighed til i sin korte Tale at sige to pragtfulde Ting. For det første sagde han: Love, som binder store, store Summer — de kommer virkelig ikke Regeringen ved; nej, men derimod i den daglige Administration, hvor det drejer sig om 5-Øren, den nøksom bekendte radikale 5-Øre paa Sporvognsbilletten — dér er vi nogle Svende til at spare! Men det bliver bare til saa forbigstret lidt i Millioner, bliver